

Arrest

nr. 272 260 van 4 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DEJAEGER
Klinieklaan 8
8630 VEURNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 16 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat J. DEJAEGER en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Shuto Orizari, Noord-Macedonië en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. Wanneer u een baby was, verliet uw vader uw moeder en bleef u bij uw moeder. U groeide op straat op zonder woning of voeding. U verbleef, wanneer u zeven of acht jaar was, enkele jaren in een weeshuis. Wanneer u twaalf of dertien was, werd u mishandeld en nageroepen door mensen op straat omdat u Rom bent. Zo'n twaalf jaar voor uw verzoek tot internationale bescherming in België vroeg u hulp bij de Sociale dienst in Skopje, maar nadat u alle documenten had verzameld, werd u verteld dat u geen recht had op bijstand. U was traditioneel gehuwd met Ma. A. (...), een etnisch Macedonische, met wie u twee kinderen heeft, A. (...) en M. (...). Ma. (...) stapte wanneer

de kinderen nog klein waren naar de sociale dienst omdat jullie geen eten hadden. De sociale dienst plaatste uw twee kinderen in een weeshuis en u en uw partner gingen uit elkaar. Tot twee of drie jaar geleden bezocht u uw kinderen in het weeshuis, maar u stopte hiermee omdat u geen geld had om hen iets te kopen en zij steeds met u wouden meekomen. U voelde zich gediscrimineerd in het weeshuis omdat u steeds langer dan anderen diende te wachten alvorens u binnen mocht. In Noord-Macedonië werkte u onder meer in een carwash, als orderpicker en verzamelde u afval. Sinds 2017 reisde u een aantal keer naar Servië om er te werken en in 2019 kwam u vijftien dagen naar België om er werk te zoeken. Omdat er geen werk was, keerde u terug naar Noord-Macedonië. Zo'n twee jaar voor uw komst naar België ontmoette u M. N. (...) (O.V. (...)) in Shutka (andere naam voor Shuto Orizari) tijdens het verzamelen van afval. Na een week of twee besloten jullie in het bijzijn van een imam traditioneel te huwen en gingen jullie samenwonen in een huurwoning in Drajevo (Noord-Macedonië). De familie van N. (...) was in het begin niet op de hoogte van jullie huwelijk, maar zes maanden nadat jullie samen gingen wonen in Drajevo, kwamen haar moeder, haar oom R. (...) en haar broer E. (...) agressief bij jullie binnen. Zij sloegen jullie beiden waarbij u pijn had aan het hoofd en N. (...) haar tand werd gebroken. Zij zeiden dat zij N. (...) binnen een week zouden komen halen. U vroeg hen waarom zij jullie sloegen, maar u kreeg enkel als antwoord dat N. (...) het wel wist. N. (...) wou u echter niet vertellen waarom zij haar wouden komen halen. Een week later vertrokken u en N. (...) naar Velez (Noord-Macedonië), maar na een week kwam haar familie er achter dat jullie daar verbleven en werden jullie in elkaar geslagen naast het busstation. U werd met een ijzeren staaf geslagen op het been en u ging hiervoor naar het ziekenhuis in Skopje waar zij geen onderzoek wouden uitvoeren. U vermoedt dat dit is omdat u Rom bent. Hierna gingen jullie naar Prilep (Noord-Macedonië) waar uw schoonfamilie na twee of drie dagen er opnieuw achter kwam dat jullie hier verbleven. U was in een winkel wanneer u buiten lawaai hoorde. U ging kijken en u zag dat een aantal personen uw partner sloegen. Ze sloegen u ook en u viel op de grond. N. (...) werd meegenomen. Na een paar dagen keerde u terug naar Skopje waar u een klacht indiende bij de politie, maar zij deden niets. In Skopje werd u dan opgebeld door N. (...) die – u weet niet hoe – ook opnieuw in Skopje was. Hierna gingen jullie naar Ohrid (Noord-Macedonië) om geld te verdienen. Opnieuw kwam haar familie er achter dat jullie daar verbleven, maar jullie konden hier op tijd vertrekken. Hierna huurde u een woning in Drajevo, waar jullie werkten om een paspoort voor uw partner te kunnen aanvragen en geld te verdienen opdat jullie Noord-Macedonië konden verlaten. U en uw partner verlieten Noord-Macedonië zo'n drie maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal en jullie reisden per bus naar België. Omdat u niet wist waar u moest gaan, verbleef u eerst een maand bij een kennis in Elsene die voor u een job in het zwart zou zoeken. U zou dan later internationale bescherming kunnen vragen. Zijn echtgenote en uw partner maakten echter ruzie waarop hij jullie aan de deur zette. Op 17 augustus 2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. U verliet Noord-Macedonië omdat u er geen leven had en er grote discriminatie heerst. Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming legde u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat u en uw partner bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zullen gedood worden door haar familie en u haalt tevens aan dat u geen leven heeft in Macedonië en u er gediscrimineerd wordt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u pas op 17 augustus 2021, een maand na uw aankomst in België, een verzoek tot internationale bescherming indiende (CGVS, p. 6). Uw rechtvaardiging voor uw laattijdig verzoek, met name dat u niet wist waar u moest gaan en dat uw kennis u eerst aanbood om

illegaal werk voor u te zoeken (CGVS, p. 6), volstaat hier geenszins. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Hiermee zet u dan ook de ernst van uw verzoek danig op de helling. Een dergelijke houding is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de beweemde problemen met de familie van uw partner N. (...), dient er vastgesteld te worden dat de geloofwaardigheid hiervan danig ondermijnd wordt door de talrijke tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw en haar verklaringen. Zo verklaarde u dat jullie een eerste keer problemen hadden met de familie van N. (...) zes maanden nadat jullie in Drajevo gingen samenwonen. U stelde hierover dat zij agressief binnenkwamen en jullie beiden sloegen, maar dat jullie geen medische verzorging nodig hadden (CGVS, p. 8-9). Vervolgens stelde u dat jullie de woning in Drajevo een week na het eerste incident verlieten en naar Velez gingen (CGVS, p. 9). Uw partner daarentegen verklaarde dat jullie reeds op de eerste dag dat jullie gingen samenwonen in Drajevo problemen kenden met haar moeder, oom en broer. Zij verklaarde dat haar familieleden u ophaalden in de carwash waar u werkte en dat zij u naar huis brachten waar N. (...) ook was. U werd hierbij geslagen op het been met een ijzeren staaf. Omdat jullie burensamenkwamen, vertrok haar familie en werd N. (...) niet geslagen. Volgens uw partner werd u hierna met een ambulance naar het ziekenhuis gebracht waar uw been in het gips werd gelegd (CGVS N. (...), p. 19). Uw partner stelde verder dat een of twee weken later haar familie opnieuw jullie woning in Drajevo binnenviel, dat u toen verhinderde dat N. (...) werd meegenomen, waarna de schoonfamilie jullie woning verliet (CGVS N. (...), p. 19). U stelde vervolgens dat jullie in Velez een week later door haar familie op straat geslagen werden en dat zij u met een ijzeren staaf op het been sloegen. U verklaarde dat u hiervoor naar het ziekenhuis van Skopje ging, waar er uiteindelijk niets werd gedaan (CGVS, p. 9-10, 13). N. (...) verklaarde ook dat jullie na Drajevo naar Velez gingen, maar verklaarde hierover dat het hier niet tot incidenten kwam omdat jullie zich verstopt hadden (CGVS N. (...), p. 20). U verklaarde vervolgens dat jullie na Velez naar Prilep gingen waar jullie na enkele dagen ook werden aangevallen door een aantal personen. U voegde hier aan toe dat zij N. (...) meenamen en dat N. (...) u enkele dagen later vanuit Skopje opnieuw contacteerde (CGVS, p. 9-10). N. (...) stelde eveneens dat jullie na Velez naar Prilep waren gegaan. Jullie zagen daar een laatste keer haar familie, maar omdat jullie verstopt zaten, zag haar familie jullie niet (CGVS N. (...), p. 20). Dat jullie dergelijke fundamenteel verschillende verklaringen afleggen over gebeurtenissen die integraal deel uitmaken van de kern van jullie vrees, doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Voorst is het bevreemdend dat verschillende Facebookprofielen met de foto van u en N. (...) en onder jullie namen bevriend zijn met R. M. (...), die door uw partner herkend werd als haar oom (CGVS N. (...), p. 22). U verklaarde aanvankelijk dat dit Facebookprofielen zijn van N. (...) en dat u enkel een profiel heeft onder de naam E. Z. (...) (CGVS, p. 12). Geconfronteerd dat ook dit profiel bevriend is met R. M. (...), repliceerde u enkel dat u hem niet geaccepteerd had (CGVS, p. 12). Dit snijdt echter in alle redelijkheid geen hout. Immers opdat vriendschapsbanden verschijnen op Facebook, zoals hier het geval is, dienen zij wel degelijk geaccepteerd te worden.

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweemde problemen met de familie van uw partner N. (...).

U verklaarde voorts dat u als Rom in Noord-Macedonië heel wat discriminatie kende (CGVS, p. 8, 15). U verwees hierbij naar een aantal concrete problemen die u in het verleden had gekend omwille van uw afkomst. Zo werd u als twaalf- of dertienjarige beledigd en mishandeld door mensen op straat. U vertelde het tegen uw moeder, maar zij deed niets (CGVS, p. 12-13). U haalde eveneens aan dat u zo'n twaalf jaar geleden hulp was geweigerd bij de sociale dienst van Skopje (CGVS, p. 13-14). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat bij deze weigering niet naar uw afkomst werd verwezen, maar er u werd gezegd dat u geen recht had op deze hulp (CGVS, p. 14). Voorts diende u langer dan anderen te wachten wanneer u uw kinderen bezocht in het weeshuis (CGVS, p. 13). Gelet dat u reeds twee of drie jaar uw kinderen niet meer bezoekt in het weeshuis, dient dit hier voor gesitueerd te worden (CGVS, p. 4). Deze door u geschetste situaties dateren van drieëntwintig, twaalf en twee of drie jaar geleden en volstaan dan ook niet om anno 2021 te gewagen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft uw bewering dat als u naar de dokter gaat in Noord-Macedonië, u er niet geholpen wordt, dient er op gewezen te worden dat u hierbij verwees naar de confrontatie met uw schoonfamilie wanneer u op uw been werd geslagen met een ijzeren staaf (CGVS, p. 13). Gelet dat er aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering niet door een dokter te zijn geholpen na deze confrontatie. Bovendien blijkt uit niets dat, indien u in de toekomst met dergelijke problemen geconfronteerd zou worden, u geen afdoende beroep zou kunnen

doen op de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te

worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Uw verklaring dit evenwel niet gedaan te hebben omdat u als analfabeet niet weet wat u moet doen (CGVS, p. 14), kan hier niet weerhouden worden. Immers uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk in staat was om bijvoorbeeld documenten of een paspoort te bekomen of zich te informeren bij de sociale dienst (CGVS, p. 7, 13-14). Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U verklaarde verder dat u geen leven had in Noord-Macedonië: zo had u er geen huis noch voeding had, bent u er niet naar school geweest en leefde u er in armoede (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt echter u in Noord-Macedonië wel degelijk een aantal jobs uitoefende die u in staat stelden een woning te huren en te reizen (CGVS, p. 5, 6, 8, 14). Uit niets blijkt dan ook dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt. Wat betreft uw verklaring dat u een aantal keer niet uitbetaald werd (CGVS, p. 8, 14), blijkt uit voorgaande dat u in geval van dergelijke problemen hiervoor een beroep kan doen op de in Noord-Macedonië aanwezig autoriteiten. Dat u in Noord-Macedonië enkel kan huren als u geld heeft (CGVS, p. 14), is een motief van louter socio-economische aard en ressorteert bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Aansluitend hierbij kan er gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van

13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) die aantoont dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Noord-Macedonische autoriteiten de "Strategie voor de Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van

gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Noord-Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waar het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing op beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Noord-Macedonië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uw documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Uw identiteit noch uw nationaliteit worden hier niet betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 3 EVRM.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden onderzocht.

2.2.1. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2021 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. De Raad wijst erop dat *in casu* door verwerende partij wordt vastgesteld dat (A) haar nood aan internationale bescherming danig ondergraven wordt doordat zij pas op 17 augustus 2021, een maand na haar aankomst in België, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend; (B) aan de door haar beweerde problemen met de familie van haar partner N. geen geloof kan worden gehecht

gelet op de talrijke tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen haar en N's verklaringen en tevens de bevreemdende vaststelling dat verschillende Facebookprofielen met de foto van haar en N. en onder hun namen bevriend zijn met R. M., die door haar partner herkend werd als haar oom; (C) wat betreft haar verklaring dat zij als Rom in Noord-Macedonië heel wat discriminatie kende, uit niets blijkt dat, indien zij in de toekomst met dergelijke problemen geconfronteerd zou worden, zij geen afdoende beroep zou kunnen doen op de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten, dat voorts uit informatie blijkt dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève, noch is er sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete argumenten bijbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht stellen.

2.2.5.1. Verzoekende partij betoogt dat zij en haar partner N. *“zo goed als analfabeet zijn en (...) niet kunnen rekenen”*, waardoor *“het chronologisch ordenen van bepaalde feiten zeer moeilijk is om te doen”*, en dat zij *“er niets aan (kan) doen dat hij geen of minstens moeilijk notie heeft van een concreet aantal dagen, weken of maanden”*. Tevens wijst zij op de impact die de gebeurtenissen op hen hadden. Ten slotte wijst zij er nog op dat uit het medisch dossier van haar partner N. blijkt dat zij reeds in Noord-Macedonië benzodiazepines diende te nemen door de angstaanvallen die zij had gekregen omwille van de problemen met haar familie (zie bijlage 3 van het verzoekschrift), waardoor het haar partner N. niet kwalijk kan worden genomen dat zij bepaalde zaken door elkaar haalt.

2.2.5.2. De Raad is vooreerst van oordeel dat verzoekende partij niet kan volstaan met een verwijzing naar hun analfabetisme om de verschillende tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar partner N. te verklaren. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij en haar partner N. tijdens hun persoonlijk onderhoud zelf spontaan gebruik maakten van tijdsaanduidingen (dagen, maanden, jaren) bij het situeren van levensgebeurtenissen in de tijd. Dat zij hiermee moeite zouden hebben, gaven zij nergens aan. De Raad merkt overigens op dat uit het bijgebrachte medisch dossier blijkt dat haar partner N. aan de hand van een kalender gebeurtenissen in de tijd kan situeren (bijlage 3 van het verzoekschrift, medisch dossier N., p. 1). *Post factum* stellen dat zij noch haar partner *“geen of minstens moeilijk notie heeft van een concreet aantal dagen, weken of maanden”*, is dan ook allerminst ernstig en kan geenszins aanvaard worden als verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Daarnaast meent de Raad dat verzoekende partij evenmin aantoont dat de vastgestelde tegenstrijdigheden te wijten zijn aan de gezondheidstoestand van haar partner N. en/of de medicatie die zij neemt. Immers blijkt nergens uit het medisch dossier dat haar partner N. ingevolge het nemen van de medicatie vermeld in het medisch dossier en/of haar gezondheidstoestand – verzoekende partij kampt met stress, paniekaanvallen en hyperventilatieaanvallen – in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij doet uitschijnen in haar betoog, in het medisch dossier nergens uitspraak wordt gedaan over de oorzaak van de paniekaanvallen en hyperventilatieaanvallen van haar partner N. Het louter gegeven dat haar partner N. kampt met stress, paniekaanvallen en hyperventilatieaanvallen volstaat geenszins om de voorgehouden problemen met de familie van haar partner N. aan te tonen.

2.2.6.1. Inzake de vaststelling dat verschillende Facebookprofielen op hun naam bevriend zijn met de oom van haar partner N., legt verzoekende partij uit dat zij aan een kennis gevraagd hadden om een Facebookprofiel aan te maken, nu zij *“immers zo goed als onmogelijk (kunnen) lezen en schrijven, laat staan in een andere taal”*. Zij hoopten op deze wijze op een veilige manier contact te kunnen opnemen met de tante van N. Ze hadden hun kennis gevraagd geen vriendschapsverzoeken van die oom te aanvaarden, doch klaarblijkelijk heeft hun kennis dit niet goed verstaan, hetzij een fout begaan.

2.2.6.2. De Raad stelt evenwel vast dat bovenstaande uitleg een blote post-factumbewering betreft teneinde de vaststellingen inzake hun Facebookprofielen alsnog te verklaren. Immers verklaarde verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud zonder meer dat het profiel op naam van E. Z. het hare is en dat de profielen op naam van E. B. van haar vrouw zijn. Enkel in verband met de profielen

aangemaakt door haar vrouw stelde zij dat *“iemand anders (...) dat (misschien) voor haar (heeft) gedaan”* (notities CGVS, p. 12). Wanneer zij geconfronteerd wordt met het feit dat ook haar eigen Facebookprofiel, op naam van E. Z., bevriend is met de oom van verzoekende partij, stelde zij louter hem nooit te hebben geaccepteerd (notities CGVS, p. 12). Dat een kennis dit zou hebben gedaan, geeft zij nergens aan. Ook haar partner N. zegt zonder meer dat zij het vriendschapsverzoek van haar oom nooit heeft geaccepteerd (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2, notities CGVS N., p. 22). Nergens geeft zij aan dat de Facebookprofielen werden aangemaakt door een kennis en dat deze het vriendschapsverzoek zou hebben geaccepteerd. Bovendien is het hoe dan ook weinig geloofwaardig dat wanneer zij aan een kennis uitdrukkelijk zouden vragen om geen vriendschapsverzoeken te aanvaarden van de oom van N., deze kennis dit niet zou hebben begrepen dan wel een fout zou maken. Dat deze uitleg allerminst overtuigend overkomt, geldt des te meer nu verzoekende partij niet eens precies kan zeggen wat er juist is misgegaan en waarom het vriendschapsverzoek van deze oom toch werd aanvaard, ondanks hun uitdrukkelijke instructie dit niet te doen.

2.2.7.1. Verder verwijst verzoekende partij naar de *“COI Focus”* betreffende *“Noord-Macedonië: Algemene Situatie”* van 13 augustus 2021, waarop ook verwerende partij zich baseert in haar beslissing. Verzoekende partij citeert verschillende passages van voormelde COI Focus en stelt dat hieruit blijkt dat er sprake is van een blijvende discriminatie ten aanzien van Roma en dat zij en haar partner N. desbetreffend geenszins kunnen rekenen op de bescherming door de Noord-Macedonische autoriteiten.

2.2.7.2. De Raad wijst er evenwel op dat ook in de bestreden beslissing wordt erkend dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Het dient evenwel te worden onderstreept dat verzoekende partij niet kan volstaan met een algemeen betoog en de verwijzing naar algemene informatie waaruit verzoekende partij citeert wat naar haar mening relevant is, om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij, zo blijkt omstandig uit de bestreden beslissing, in gebreke blijft.

2.2.8.1. Voorts merkt verzoekende partij op dat uit het medisch dossier van haar partner N. blijkt dat zij besmet is met het Hepatitis B-virus (zie bijlage 3 van het verzoekschrift) en dat zij als Roma niet de medische hulp/bijstand zal krijgen die zij nodig heeft. Bovendien *“zou er tevens sprake zijn van een schending van art. 8 EVRM wanneer de vrouw van verzoeker in BELGIË dient te verblijven om haar medische verzorging te krijgen, maar verzoeker (i.e. haar echtgenoot) het land zou worden uitgezet”*.

2.2.8.2. De Raad benadrukt in dit verband vooreerst dat in de bestreden beslissing reeds opgemerkt wordt dat zij haar bewering dat als zij naar de dokter gaat in Noord-Macedonië, zij er niet geholpen wordt, niet hard maakt. Immers verwees zij hierbij naar de confrontatie met haar schoonfamilie wanneer zij op haar been werd geslagen met een ijzeren staaf (notities CGVS, p. 13), een gebeurtenis waaraan echter geen geloof wordt gehecht. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan haar bewering niet door een dokter te zijn geholpen na deze confrontatie.

Daarenboven toont verzoekende partij hoe dan ook op geen enkele manier *in concreto* aan dat zij en/of haar partner N. indien zij in de toekomst met dergelijke problemen geconfronteerd zouden worden geen afdoende beroep zouden kunnen doen op de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten.

Waar verzoekende partij nog opmerkt dat artikel 8 EVRM zou worden geschonden indien haar vrouw in België dient te verblijven voor medische verzorging, terwijl zijzelf het land wordt uitgezet, wijst de Raad er evenwel op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. De commissaris-generaal doet uitsluitend uitspraak over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661; RvS 12 maart 2008, nr. 180.930). Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden

niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS